

ΤΑΜΕ ΤΗΣ ΣΥΝΑΓΟΜΗΣ
Ετήσια Φόρος 35
Εξαμηνιαία 18
Τριμηνιαία 9
Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μὲν ἐν τῇ
Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς ἑπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

10 ΙΟΥΝΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αἰ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὅποιας φύσεως
καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὅποιας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

ΕΞΟΧΩΤΑΙΕ ΚΥΒΕΡΝΗΤΑ.

Πέμπω πρὸς τὴν Ὑμετέραν εὐσεβεστάτην Ἐξοχή-
τητα, δῶρον εὐτελές, συνυδευμένον μετὰ τῆς ἀνὰ χεῖρας
ἐπιστολῆς μου, τὸ περὶ γνησίᾳς προφορᾶς τῆς
Ἑλληνικῆς γλώσσης νεοτύπων βιβλίον μου δέ-
ξασθε τοῦτο μετ' εὐμενείας, παρακαλῶ.

Ἐξακόσια ἔκτυπα τῆς βίβλου ταύτης, ἐντεθειμένα εἰς
τρία κιθώτια, ἔπεμψα εἰς Μόσχαν πρὸς τὸν γενναῖον
τοῦ συντάγματος ἐκδόστην Ζωσιμᾶ, ἵνα ταῦτα τάχιστα
ἀποστείλῃ διὰ τῆς Ὀδησσοῦ, προσφορὰν εἰς τὴν πατρίδα,
καθὼς διέταξεν ἀπ' ἀρχῆς, πρὸς τὸ διανεμηθῆναι δωρεὰν εἰς
τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν.

Ἐπευχόμενος ἀδιαλείπτως μακράν ὡς ζῶν καὶ ὑγίαν
παυεδαίμονα τῷ πατρὶ καὶ Κυβερνήτῃ τῆς πατρίδος,
μένω διὰ τοῦτο τῆς Ὑμετέρας εἰσεβουλήτης Ἐξοχότητος.

Ἐκ Πετροπόλεως, τὴν 9 Φεβρουαρίου 1831.
Ἰκέτης πρὸς Κύριον, καὶ εἰς τὰς προσηλαγὰς τῆς ὑπερηφάνειας.

Ὁ Οἰκονόμος Κωνσταντῖνος Οἰκονομίδης.

Αρ. 2353

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Οἰκονόμον Κ. Οἰκονομίδην.

Μετὰ πολλῆς τῆς εὐγνωμοσύνης ἐδέχθημεν τὰς ἐπιστο-
λάς σου τῆς 28 Νοεμβρίου τοῦ παύσαντος καὶ τῆς 9 Φε-
βρουαρίου τοῦ παρόντος ἔτους, συνυδευούσης δῶρον πρὸς ἡμᾶς
τὸ περὶ προφορᾶς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης
ποίημά σου. Κατευθύνθησαν δὲ πρὸς τριῶν ἡδὴ μηνῶν καὶ
τὰ διὰ Λιβόρνου σταλθέντα διακόσια σῶματα τοῦ περὶ
τῆς συγγενείας τῆς Σλαβονορβασικῆς γλώσσης πρὸς τὴν Ἑλ-
ληνικὴν συγγράμματός σου, ὁμοῦ μετὰ τὰ 17 ἀντίτυπα τοῦ
εἰς τὸν ἀοίδιμον Ἀυτοκράτορα πασῶν τῶν Ρωσσιῶν ἐλέγου.
Περιμένομεν καὶ τὰ διὰ τῆς Ὀδησσοῦ διευθυνθέντα ἑξακό-
σια ἀντίτυπα τοῦ νεοτύπου βιβλίου σου, περὶ προ-
φορᾶς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, δωρεὰν τῶν γεν-
ναίων Ζωσιμᾶδων.

Ἀφελόμενοι ἐκ τούτων οἱ μαθηταὶ τῶν νεοπαγῶν σχο-

λείων μας εἰς τὰς φιλολογικὰς τῶν μελέτας, δέλουν σοὶ
ἀπιδῶσαι ἀξίαν τῶν ἀθανάτων ἔργων σου χάριν τὴν ἀνεξά-
λειπτον εὐγνωμοσύνην καὶ τιμὴν.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δημοσίου Ἐκπαιδεύσεως Γραμματεὺς δέ-
λει σᾶς συνοδεύσει μετὰ τὴν παροῦσαν τὴν ὅποιαν ἐπαρουσία-
σεν ἔκθεσιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ παρόντος
ἔτους, ἐκ τῆς ὁποίας δέλετε γνωρίσει, ὅτι ἡδυνήθημεν νὰ
πράξωμεν μέχρι τοῦδε διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς Ἑλληνικῆς
νεολαίας, τῆς ὁποίας τὴν εἰς τὰ καλὰ πρόδον ἐπιθυμοῦν-
τες, εἴμεθα βεβαιοί, δέλετε συντελέσει εἰς αὐτὴν μετὰ τοῦ
αὐτὸν ζήλον καὶ εἰς τὸ ἐξῆς διὰ τῶν νέων ποιημάτων σας.

Δέχθητι τὴν ὁμολογίαν τῆς πρὸς σὲ εὐγνωμοσύνης ἐκ
μέρους τῆς Ἑλληνικῆς νεολαίας, καὶ παρ' ἡμῶν τὴν δια-
βεβασιν τῆς πρὸς σὲ ἐξαιρέτου ὑπολήψεως καὶ τιμῆς.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6 Ἰουνίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης J. A. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Εκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαίδ.
Γραμματεὺς Ν. ΧΡΙΣΤΟΓΕΛΟΣ.

ΕΞΟΧΩΤΑΙΕ ΚΑΙ Σ. ΚΥΒΕΡΝΗΤΑ.

Ἡ δυσάρεστος εἰδήσις τῆς ἀξιοκατακρίτου λειψοταξίας
τοῦ ἀναξίου ταγματάρχου Τσάμη Καρατάσου, ἐπεξένησε
βαθεῖαν ἀγανάκτησιν εἰς ἅπαντας τοὺς εὐρισκόμενους
στρατιωτικῶν εἰς Μεσολόγγιον καὶ Ναύπακτον καὶ τολ-
μῶμεν νὰ βεβαιώσωμεν τὴν Τ. Ε. ὅτι ἐπίσης καὶ ὅλοι εἰς
κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα συναδελφίμας ἐδοκίμασαν τὸ
ἴδιον αἰσθημα διὰ τὸ ἐγκληματικὸν καὶ ἀνόσιον κίνημα τοῦ
εἰρημέου· διότι κοντὰ εἰς τ' ἄλλα ἐπειράχθη τὸ στρατιω-
τικὸν φιλότιμόν μας, φοβούμενοι μὴ δολὴ ἀφορμὴ εἰς τὸν
ξείον κόσμον νὰ ὑποθέσῃ ὅτι εὐρίσκονται μετὰ ἡμῶν καὶ
ἄλλοι μετὰ τοιοῦτον ἀνάητον φρόνημα, ἐνῶ γνωρίζοντες τὰ
τῆς πατρίδος συμφέροντα καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς
τὸν Σ. Κυβερνήτην, ἔχομεν ἀκλόνητον ἀφοσίωσιν. Διὸ καὶ
κατὰ ταύτην τὴν περίστασιν σπεύδομεν νὰ προσφέρωμεν
ἐτοιμους τοὺς βραχίονάς μας διὰ ν' ἀποδυνάσωμεν τὰς
διαταγὰς εἰς ὑποστήριξιν τῶν καθήκοντων καὶ τῶν εὐε-
χετικῶν σκοπῶν τῆς.

Μὴν ὑποφρονεῖς Σ. Κυβερνῆτα, τῇ ταύτῃ κηλιδᾷ εἰς

Ἡ κατάσταση τοιοῦτου Λυκείου δὲν ἔγινε μόνον, διὰ νὰ σοφισθῶσι τὰ Ἑλληνικὰ μεράκια, τῶν ὁποίων τὴν ἀνατροφὴν ἐδέχθη ἡ Φιλελληνικὴ ἑταιρία τῶν Παρισίων, ἀλλὰ νὰ ἐλλώσιν ἔτι εἰς αὐτὸ τὰ τέκνα τῶν ὅσοι Ἕλληνες σκοπισμένοι εἰς τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν καὶ ἔχοντες χρηματικὰ μέσα, ἐπιθυμῶν νὰ τὰ ἀναθρέψωσι μὲ παιδεῖαν ἐπιστημὴν καὶ ἐλευθέρion.

Τὸ Λύκειον τοῦτο προετοιμάζει ἀκόμη τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν μέλλουσαν εὐδαιμονίαν τῆς Ἑλλάδος ἑσθὺ νὰ καταστήσῃ καὶ εἰς αὐτὴν λύκεια καὶ παιδευτήρια, εἰς τὰ ὅποια νὰ διδάσκωνται οἱ παῖδες μαθήματα ἰσοδύναμα μὲ τὰ παρὰ διδόμενα εἰς τὰ σχολεῖα τῆς Εὐρώπης. Καμμία ἄλλη πόλις δὲν ἔχει τόσα μέσα παιδείας, ὅσα ἔχουν οἱ Παρίσιοι. Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα, ὁ χαρακτήρ καὶ ἡ κατάστασίς μας, ἀπαιτοῦν πλείοτερον παρὰ κανενὸς ἄλλου ἔθνους, μὲ τὰ Ἑλληνικὰ ἥδη ἡ πολιτικὴ καὶ αἱ σχέσεις μας τοὺς συμφέρουν ἔξισον καλῆτερα. Εἰς τοὺς Παρισίους εὐρίσκονται μέσα καὶ τρόποι μαθήσεως, οἱ ὁποῖοι δὲν ὑπάρχουν εἰς ἄλλο μέρος. Ποῦ εὐρίσκονται διδάσκαλοι τόσον ἐπιτήδειοι εἰς ὅλα τὰ εἴδη τῶν ἀνθρωπίνων γιγώσεων, βιβλιοθήκαι, σπουδαστήρια, συλλογαὶ παντὸς εἴδους, ἐπιστημονικὰ καὶ φιλολογικὰ μέσα τόσον πολλὰ; Οἱ στελλόμενοι νέοι εἰς τὰ παιδαγωγεῖα τῆς Ἑλβετίας τῆς Βαυαρίας, ἢ ὅσοι ὑπάγουν εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἀκόμη καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, δὲν ἐμποροῦν νὰ εὕρωσιν ἐκεῖ μέσα μαθήσεως τόσον πολλὰ, ὅσα προσφέρουν μὲ ἀφθονίαν καὶ ἀφιλοκέρδειαν οἱ Παρίσιοι. Ἀξίον εἶναι νὰ προσσημειωθῇ καὶ τοῦτο, ὅτι τὰ Ἑλληνικὰ μεράκια, διεσκορπισμένα εἰς διάφορα ξένα παιδαγωγεῖα, κινδυνεύουν νὰ λησμονήσωσιν ὁλότελα, μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἐτῶν, τὴν μητρικὴν αὐτῶν γλῶσσαν. Τέλος, ἡ ἀνατροφή τῶν πλείοτερον παιδαγωγείων καὶ σχολείων τῆς Εὐρώπης δὲν συμφέρει καθόλου οὔτε εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, οὔτε εἰς τὴν ἐντόπιον νεολαίαν.

Ὡς διοικητὴς τοῦ Ἑλληνικοῦ Λυκείου, ἔκρινα ὡφελῆσαι νὰ εἰσάξω τὰς διδακτικὰς μεθόδους, τῶν ὁποίων τὴν ὑπερβολὴν ἀπέδειξεν ἡ πείρα, καὶ νὰ ἐνασχολῶ τοὺς παῖδας (μετὰ τὴν καθημέρουσιν κατάπαυσιν τῶν μαθημάτων) εἰς σωματικὰ γυμνάσματα, καὶ τὴν οἰκιακὴν οἰκονομίαν, διὰ νὰ φυλάσωσι τὴν υἰεῖαν των καὶ νὰ λάβωσι τινὰς ἀρχὰς τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας.

Μὲ φάνη εὐλογον νὰ φανερῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν παροῦσαν κατάστασιν τοῦ Λυκείου, διὰ νὰ μάθωσιν ὅλοι οἱ Ἕλληνες, ὅπου καὶ ἂν κατοικῶσιν, ὅτι ὑπάρχει σχολεῖον, εἰς τὸ ὅποιον ἐμποροῦν νὰ στείλωσι τὰ τέκνα τῶν ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ τὰ στολίσωσι μὲ παιδεῖαν ἠθικὴν καὶ φυσικὴν, ἐπιστημονικὴν καὶ φιλολογικὴν.

Χρεωστῶ δὲ νὰ εὐχαριστήσω καὶ ἐκ μέρους μου καὶ ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου, τὸν Κ. Φουρναράκη, ὅστις παρακαλεσθεὶς ἐπ' ἐμὲ νὰ ἐπισταγῇ τὸ Λύκειον πρὸς καιρὸν, ἐδιοίκησε καὶ ἐπεμελήθη τοὺς μαθητὰς μὲ ζήλον καὶ ἀφιλοκέρδειαν.

Τὸν Κύριον Φουρναράκη, τοῦ ὁποίου τὸ ἔργον εἶναι προσωρινόν, θέλει διαδεχθῇ μετ' ὀλίγον ἱερωμένος ἀνὴρ, προσκαλεσμένος ἀπὸ τὸν Κύριον Κοράην.

Ὅσοι Ἕλληνες ἐπιθυμοῦν νὰ παιδεύσωσι τὰ τέκνα των, ἐμποροῦν νὰ τὰ στείλωσι κατ' εὐθείαν πρὸς τὸν Κύριον Κοράην (Rue Madame, n 15,) ἢ πρὸς τὸν Κύριον Λα-

στεύῃ (Comte Kasteyrie, Rue Grenelle St—Germain, n 5). Χρεωστῶν ὡς ἂν νὰ προδιρίσωσι καὶ τραπεζιτὴν τινὰ, εἰς τοὺς Παρισίους, διὰ νὰ πληρῶνῃ τὸν ἐτήσιον μισθὸν τῆς τρεφῆς καὶ ἀνατροφῆς, 1200 Φράγκα διὰ τὰ νεώτερα τῶν δώδεκα ἐτῶν μερίκια καὶ 1500 Φράγκα, διὰ τὰ ὑπεράνω ταύτης τῆς ἡλικίας. Εἰς τὸν μισθὸν τοῦτον περιέχονται τὰ ἔξοδα τῆς τρεφῆς, τῆς ἐδυμασίας καὶ μαθήσεως, χωρὶς νὰ ἐνέχωνται εἰς ἄλλα τίποτε οἱ πέμποντες συγγενεῖς.

Ἐν Παρίσις, τὴν 4 Δεκεμβρίου 1830.

Ὁ Κύριος ΛΑΣΤΕΥΡΗΣ.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Αἰγίνῃ, τὴν 4 Ἰουνίου 1831.

Παρακαλεῖσθε, Κύριε, νὰ καταχωρήσῃτε εἰς ἐν τῶν προσηχῶν φύλλων τῆς Ἐφημερίδος σας τὴν ἀκόλουθον παρατήρησίν μου, ἡ ὁποία εἶναι πιθανὸν νὰ ἔγινε καὶ ἀπὸ ἄλλους. Βέβαιος ὡς ὅτι εἶχον χθὲς ἀνὰ χεῖρας τὸν 38 ἀριθμὸν τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τοῦ τρέχοντος ἔτους, καὶ ἀκολουθῶν τὴν ἀνάγνωσίν της, ὀλίγον ἔλειψεν νὰ πιστεύσω ὅτι ὠπισθοδρόμησα αἰφνης εἰς τὸ παρελθόν ἔτος, ἢ πρᾶξάλη μου μὲ φάη θάρεια, ἀλλὰ καὶ ἡ αἰτία δὲν ἦτο μικροτέρα ὥς θέλετε τὸ ἰδεῖν. Ἐνθυμεῖσθε ἴσως ὅτι ὁ Κύριος Α. Μυστοξείδης, ὡς Ἐφορὸς καὶ Ἐπίτροπος παρὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ Κεντρικοῦ τῆς Αἰγίνης Σχολείου, γενομένην τὴν 8 Ἰαννουαρίου 1830, εἶχεν ἐκφωνήσῃ τότε διὰ τοὺς νέους τοὺς συγκροτοῦντας τὴν ὁμήγουσιν ἐκείνην λόγον παραινετικόν, ὅστις ἐφάη εἰς τὸν 4 ἀρ. τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τοῦ παρελθόντος ἔτους, τὸν ἴδιον αὐτὸν λόγον μὲ ἔφην κατὰ πρῶτον ὅτι ἀνεγίνωσκον εἰς τὸν 38 ἀρ. τοῦ παρόντος ἔτους διὰ τὴν ἑναρξιν τοῦ νεοσύστατου ἀλληλοδιδασκτικοῦ σχολείου εἰς Ναύπλιον διὰ τοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ στρατιώτου τοῦ Τυπικοῦ σώματος. Ἐξενίσθη κατὰ πολλὰ διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν μοι τοσαύτην σύγχυσι τῶν ἐποχῶν καὶ τῶν πραγμάτων, τὸ μνημονικὸν ὅμως διέλυσε τὴν ἀπορίαν μου, καθότι προστρέξας εἰς τὸν 4 ἀρ. τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ παραβαλὼν τοὺς δύο προρρήθέντας λόγους, ἐκφωνήθέντας εἰς διαφορετικὰς περιστάσεις, εὔρον εἰς τὸν λόγον τοῦ παρόντος ἔτους 20 γραμμάς ἀντιγραφείσας ἀποτόμως, αὐτολεξεί καὶ χωρὶς τὴν παραμικροτέραν μεταβολὴν ἀπὸ τὸν λόγον τοῦ Κ. Μυστοξείδου. Παρατηρητέον δὲ ὅτι ὁλος ὁ ἑφετερινὸς λόγος σύγκειται ἐκ 37 γραμμῶν, ἔξ ὧν αἱ 20 εἶναι ξέναι κατὰ γράμμα: κάλλιον ἦτον, στοχάζομαι, νὰ τὸν ἀντιγράψουν καὶ ὁλόκληρον διὰ νὰ ἤθελε λάβει τὸ κοινὸν τὴν εὐχαρίστησιν νὰ ἀναγνώσῃ καὶ δεύτερον, ὕπερον ἀπὸ ἑνα ἡμισυ χρόνον, καὶ τὰς λοιπὰς ὡραίας περιόδους ἐμπεριεχομένας εἰς τὸ πρῶτον ὅτυπον.

Σὰς εἶναι γνωστὸν, Κύριε, ὅτι ὅταν καὶ ἄλλοτε διενθύνην εἰς τινὰ διὰ τῆς Ἐφημερίδος σας δημοσίευσιν σκοπὸν δὲν εἶχον τότε ὡς καὶ τώρα τὸ νὰ στηλιτεύσω οὐδέν, ἀλλὰ νὰ προτρέψω τοὺς δημοσιεύοντας τι διὰ τοῦ τύπου εἰς τὸ νὰ ἦναι προσεκτικώτεροι, καὶ νὰ σέβωνται τὴν κοινὴν ὑπόληψιν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀναγνώστας.

K. P.

τὸν στρατιωτικὸν χαρακτῆρα, ἀναμένοντες τὰς διαταγὰς τῆς Υ. Ε. διὰ νὰ τὴν ἐξαλειψωμεν τοσὺν ἐναντίον τοῦ εἰρημένου λειψωτάκτου, καθόσον καὶ ἐναντίον παντὸς ἄλλου ταραξίου, ὅστις ἤθελε δοκιμάσει νὰ κινηθῇ κατὰ τῆς ἡσυχίας καὶ ἁρμονίας, τὰς ὁποίας παρ' ἐλπίδα ἀπολαύομεν μετὰ τὴν ἀφίξιν τῆς ὑπὸ τὴν πατρικὴν κυδέρνησιν καὶ κηδεμονίαν τῆς Υ. Ε.

Μετὰ τὴν ἐκφρασιν τῶν αἰσθημάτων τῆς ἀφοσιώσεώς μας μὲ βαθύτατον σέβας ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Μεσολογγίῳ, τὴν 12 Μαΐου 1831.

Χειλάρχου τοῦ ταξιαρχικοῦ σώματος. Ν. Τζαβέλας, Νικολάου Νταγκλῆς. — Πελαγοσάταρχοι. Πάνος Γιολδάσης, Ἐπιθεωρητῆς, Α. Κανάτας, Ι. Ραζικιζίκας, Τριαντάφυλλος Ἀθανασίου. — Ἐκατόνταρχοι. Ι. Α. Περγαμλῆς, Γιαννάκης Καλατζογιάννης, Χρήστος Κώϊζης, Ἀπιστόλης Δημητρίου, Αλέξης Χ. Σιάνου Ἀδριανουπολίτης, Σπύρος Βέρρης, Νικολάκης Ι. Σιτηρόπουλος, Κώστας Στράτης, Γιάννης Βασιλῆς, Στέφανος Καζνέιζης, Σταῦρος Λιμνερῆς, Βασίλειος Τζαραβέλας, Κώστας Τζήκος Τζαβέλας. — Πεντηκόνταρχοι. Ἀντώνιος Εὐσταθίου, Δημήτριος Ζαγκλῆς, Πάνος Μπουντούνης, Χρήστος Παναγιακόπουλος, Μῆτρος Γληγορόπουλος, Ἀθανάσιος Ντίγκας, Ἀθανάσιος Σ. Κουντουργιώτης, Κώττα Γιάννης, Ἀθανάσιος Γεώργης Πηδανλῆς, Γεωργ. Κρανιώτης, Κωνσταντῆς Γιάννης, Σταυροναμόντας, Ἀναστάσης Γκονιάκης, Κωνσταντῆς Μπαρόνης, Κώττα Δημητρίου, Ἀναστάσιος Στεφάνου, Δ. Ζήσου, Ἰωάννης Κίτζου, Πήλιος Ῥίζου.

Ταγματάρχαι. Χρήστος Φωτομάρας, Κωνσταντῆς Βέρρης, Τ. Καραμπίνας. — Ὑποταγματάρχαι. Κωνσταντῆς Α. Βίικος, Ἀναγιώστης Τζιλόπουλος. — Λοχαγοί. Γεώργιος Παῦλος, Κίτσοπάλης, Γιάννης Σούλος, Σταυρογεωργάκης, Χρήστος Παλαιογιάννης, Μῆτρος Νικολάου, Κώστας Ταλῆς, Σταμούλης Κλέρος, Λιόνης Νταγκλῆς, Γιαννάκος Λαγουμιζῆς, Λάμπρος Κίτζος. — Καταλυματῆται. Ἀνδρέας Σακελλαρόπουλος, Χρήστος Σῆμος. — Ὑπολοχαγοί. Γεωργούλης Παλαιογιάννης, Νικολάκης Σταυροπατέρας, Δημήτριος Μανετάδος, Γεώργιος Καυκούλης, Πάνος Τζάμης, Μετανάττας, Μιχαὴλ Κολέιζης, Δημήτριος Πάργας, Κηρίτζης Μιχαὴλ, Ἰωάννης Ταλῆς, Ἀθανάσιος Πανχοῦλης. — Ἀνθυπολοχαγοί. Κώττα Μπούτας, Τόλιας Βέγιας, Ἀθανάσιος Σούλος, Νικόλαος Τζόλης, Κωνσταντῆς Εὐσταθίου ὑπατωιστῆς, Σωτήρης Τζόκας, Δάση Νταλάκης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 10 Ἰουνίου.

Σήμερον πρὸς τὸ ἑσπέραις ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης μετέβη εἰς Ἀργος.

— Χθὲς ἐπανῆλθεν ἐκ Πόρου ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἀγμώπου Ἐρμού ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματεὺς τῆς Κυβερνήσεως Κ. Β. Α. Καποδίστριας.

— Τὴν 7 τοῦ ἐνεστῶτος ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν εἰς Πόρον ὁ Ναύαρχος Ῥικόρδος μετ' ὅλων τῶν Ῥωσικῶν πολεμικῶν πλοίων τῶν εἰς τὸ λιμένα τοῦτον εὕρισκομένων.

Ὁ Κύριος Χρυσάκης, διδάκταρ τῆς μαθηματικῆς εἰς τὸ Κ. Σχολεῖον Λιγίνης, ἀρχίζει κατ' αὐτὰς τὴν παραδόνειν τῶν Γενικῶν Στοιχείων τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας, καὶ ἐξαιρέτως τῆς Ἀνθρωπολογίας, διὰ νὰ πρὸςτοιμᾷ τοὺς νέους εἰς τὴν σπουδὴν τῆς Λογικῆς.

Ἐκ Πατρῶν, 2 Ἰουνίου.

Κατὰ τὴν 24 Μαΐου ἀπελθόντος ἔγειναν δημόσιοι ἐξετάσεις εἰς τὸ ἐνλαῦθα τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς προπαιδευτικῆς κατάστημα. Ὅλαι αἱ ἐπιτόπιοι Ἀρχαὶ Πολιτικαὶ καὶ Στρατιωτικαί, οἱ Προξένοι τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἐκίσμησαν μὲ τὴν παρουσίαν τῶν τῆν σχολῆν, καὶ ὁ ἐκκλησιαστικὸς Τοπιοτηρῆς περιβεβλημένος τὸν ἱερατικὸν ἱματισμὸν ἐσέμνυνε μὲ τὰς δοξολογίας τοῦ τῆν ὁμήγουριν. Ἡ συνῆλθ' ἡ τῶν προϋχόντων, τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ κατέστησαν τὴν Σχολὴν θέατρον ἐνδόξου σταδίου. Ἡ μούσα τοῦ διδασκάλου καὶ αἱ εὐγνωμονητικαὶ προσφωνήσεις τινῶν μαθητῶν διέχεον εἰς τοὺς περιεστῶτας ἐνθουσιασμὸν καὶ τοὺς ἐκίνησαν εἰς δάκρυα χαρᾶς. Ἡσχισαν αἱ ἐξετάσεις τῆς γραφῆς, καὶ οἱ μαθηταὶ ἔδωκαν δειγμάτων ἱκανόγητος ἀμιλλώμενοι πρὸς ἀλλήλους τίς νὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς θεατὰς τὴν καλλιτέραν εἰκὼνα τοῦ χαρακτῆρος τοῦ. Ὁ κριτὴς δὲν ἐσυγχώρησε νὰ ἐκτανθῶσι περαιτέρω αἱ ἐξετάσεις εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ἀλλ' ἡ 28 τοῦ αὐτοῦ διεδέχθη ἐκτεταμένως αὐτὰς, ὅτε περὶ τὴν 10 ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας ἐπὶ παρουσίᾳ ὅλων τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ πολιτικοῦ Διοικητοῦ, ἐξετάσθησαν οἱ μαθητευόμενοι παρὰ τῶν περιεστῶτων εἰς ὅλον κοινῶς τὸ σύστημα τῆς ἀριθμητικῆς, ἀπλῶν καὶ δεκαδικῶν κλασμάτων, λύσαντες ἐπιθεξίως καὶ ἐγοίμως πᾶν πρόβλημα, τὸ ὅποιον τοὺς ἐπροτείνετο. Ἀπεκρίθησαν εὐστόχως καὶ ἀκρίβως εἰς διάφορα κεφάλαια τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, καὶ φανέντες ἐπὶ τέλους ἄξιοι εἰς ὅλα τὰ ὅποια ἐξετάσθησαν μαθήματα ἔδωκαν εἰς τὸ κοινὸν χρηστὰς ἐλπίδας μεγαλητέρων πρὸδόν εἰς τὸ ὅποιον δὲ διατρέξουν στάδιον τοῦ δευτέρου ἔτους τῶν μαθημάτων τῶν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Λονδίνου, 24 Ἀπριλίου.

Τὰ εἰς τοὺς διαφόρους λιμένας τῆς Ἀγγλίας ἐτοιμαζόμενα πολεμικὰ δίκροτα μέλλουν νὰ συναθροισθῶσιν εἰς τὸ Σπίθαϊδ ταῦτα δὲ εἶναι ὁ Ἐπιτροπεύων Πρίγκιψ, ἡ Καληδονία καὶ ὁ Ἀγ. Βικέντιος, ἀνὰ 120 κανόνια φέρον ἕκαστον· τὸ Δονεγάλ 78· ἡ Ταλαυέρα, ἡ Ῥεβέγγα καὶ τὸ Βελεσλεῖ ἀνὰ 71, καὶ ἡ Ἀσία, 84. Ὁ ὑποναύαρχος Κόδρινγκτον, ὅστις θέλει διοικεῖ αὐτὰ, θέλει ἐπιβῇ εἰς τὴν Καληδονίαν.

Τιποτε βέβαιως δὲν γνωρίζεται εἰς τὸ ἄτιν περὶ τῶν σκοπῶν, εἰς τὸν ὅποιον προσδιωρίσθῃ ὁ εἰρημένος στόλος.

— Ὁ Κήρυξ λέγει ὅτι χθὲς ἦν ἡ ἡμέρα, κατ' ἣν ἐν μέλλοι νὰ παρουσιασθῶν εἰς τὸν Βασιλέα αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως, διὰ νὰ τὸν καλέσωσι μετὰ τῆς Βασιλίσσης νὰ συνειπνήσῃ τὴν 8 Μαΐου μὲ τοὺς δημογέροντας τοῦ Λονδίνου εἰς τὸ Γυλάλ· δὲν ὑπῆλθ' ὁ μὲν, καθότι πρὸς τοὺς ποιήθησαν παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν ὅτι, ἐπειδὴ πρὸ ῥήγου ἡσθάνθη ὁ Βασιλεὺς νέα συμπτώματα τῆς ἀρθρ. ἰδός, εἰ, τὴν ὅποιαν ὑπόκειται, ἦτο καλλίτερον, διὰ τὸ ἀμφίβηλον, ν' ἀναβάλουν εἰς ἄλλην ἡμέραν τὴν πρὸς σκληρίαν. Τοῦτο ἔκαμε νὰ ὑποθέσωσιν ὅτι ἡ Α. Μ. ἤλλαξε γνώμην ὡς πρὸς τὴν μεγάλην ὑπόθεσιν, περὶ τὴν ὁποία καταγίνεται τὴν ὥρην. — Ὁ Ταχυδρόμος δὲ ἀναιρεῖ ταύτην τὴν φήμην, καὶ λέγει ὅτι ὁ Βασιλεὺς θέλει ἐπισκεφθῇ τὸ ἄτιν, ἐκτὸς μὲν ὅτι ἐμπροσθεν ἀπὸ τῆς αἰτίας, τὴν παρα τοῦ Κήρυκος ἀναφερομένην.

— Ἡ περὶ ἐκλογῆς σιζήτης ἡ μὲν ἄλλων διεγείρονται τὴν προτοχὴν τῶν ἀνθρώπων εἶναι ἐκείνη, ἡ ἵς γίνεται εἰς τὸ Πανδιδασκτήριον τοῦ Καμβρϊκίου, ὅπου ὁ Κύριος Πήρς

καὶ ὁ Κύριος Γουλιέλμος, ἀντιμεταρρύνονται ἀμφότεροι, φαίνεται, ὅτι ἔλαβον τὴν πλειοψηφίαν. Ὁ λόρδος Πάλμερστον ὁ ἀτιφηφισθεὶς πρὸς αὐτοὺς, θέλει προτεθῇ, ὡς λέγεται, ὑποψήφιος τῆς Λεωποῦλ. (Γαλλ. Ταχυδρ.)

Ἐκ Παρισίων. 12 Μαΐου.

Κατὰ τὴν παρὰ τοὺς Γαλλικοὺς Πρεξένους γενομένην πρὸς τὸν τοῦ Μαρόκου Ἀυτοκράτορα δηλοποιήσιν, ὅτι ἡ εἰσβολή, τῇ ὁποίᾳ διώρισε τὰ στρατεύματά του νὰ κάμωσιν εἰς τὴν ἐπαρχίαν τοῦ Τρεμεκένου ἐξηγητέμην τοῦ βασιλείου τοῦ Ἀλγερίου, δύναται νὰ συγχύσῃ τὴν μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τοῦ Μαρόκου ὑπάρχουσας ὁμολογίας, ἀνεκάλεσε ἄρτι ὁ ἡγεὺς ἐκεῖνος τὸν ἀνεψιὸν του Μουλῆν Ἀλλῆν, καὶ τὸν διώρισε ν' ἀναχωρήσῃ παρὰ αὐτὸν ἐκ τοῦ Τρεμεκένου.

Ὁ Κύριος Μέτιερνιχ προτείνει κατὰ τὸ παρὸν τὴν συγκρότησιν συνόδου ἐν Ἀκο-Ἰτγράφ (Aix la-Chapelle) διὰ νὰ διαπραγματευθῶσι τὰ ἐξῆς ζητήματα: α, τὴν ἀφίπλισιν τῶν μεγάλων Δυνάμεων β, τὴν λύσιν τῶν Βελγικῶν ὑποθέσεων γ, τὸ σύνταγμα τῆς Πολωνίας δ' δὲ, ἐφ' ὅσον ἡ χρεὶα τὸ καλεῖ, νὰ ἐνασχοληθῶσι περὶ τῆς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος, καὶ τῶν μέτρων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ληφθῶσιν εἰς ἀποκατάστασιν τῆς εὐταξίας.

— Γράφουν ἐκ Πετροπόλεως ὅτι ἀποφαντικῶς ἀπέρριψε πάντα συμβιβασμὸν πρὸς τοὺς Πολωνοὺς, ὑπὲρ τῶν ὁποίων πολλα ἐπροσπάθησεν ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία, καὶ ὅτι ἐληφθῆσαν γιγαντιαῖα μέτρα καθ' ὅλην τὴν Ῥωσίαν, διὰ νὰ καταβλίψωσι ταχέως τὴν ἐπανάστασιν.

(Ὁ Συνταγματικὸς.)

— Κατὰ τοὺς γενομένους συμβιβασμοὺς μεταξὺ τοῦ στρατηγοῦ Κλωσελ καὶ τοῦ μπέη τοῦ Τύνισι (Τύνεζ.) ὁ τελευταῖος οὗτος συνήρρισε στράτευμα 30,000, το σπιῶν ὑπὸ τὰς ὁδηγίας δύο Γάλλων ἀξιωματικῶν ἔχει νὰ κυριεύσῃ τὴν ἐπαρχίαν Κωνσταντίναν, τῆς ὁποίας μέλλει νὰ διορισθῇ μπέης ἡ διοικητὴς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Σιδι Μοισιαφας ὑπὸ τὴν κυριότητα τῆς Γαλλίας.

Λέγεται δὲ ὅτι ὁ ἀποσταίησα, τῆς Κωνσταντίνης μπέης, τοῦ ὁποίου τὰ στρατεύματα φημίζονται ὡς ἀνδρείοτατα, καὶ θηριωδέστερα ἐν ταύτῃ, πρὸς μένει διὰ ν' ἀπαντήσῃ τοὺς Τυνητίους με 40,000 στρατὸν.

— Εἰς τὴν Οὐγγαρίαν ἀποφασιστικῶς ἔχει ν' ἀναχωρήσῃ ὁ Κόσολος ὁ Ι μετὰ τῆς οἰκογενείας του, φύγων ἐκ τοῦ Ὀλυροῦ. Ἡ τῆς Ἀγγουλέμη Δούκισσα ἔχει εἰς τὸν τόπον ἐκεῖνον κτήματα, τῶν ὁποίων τὸ εἶσόδημα λογίζεται εἰς 600,000 Φρ. Τὰ ὁποῖα ἐκλήρομήσιν ἀπὸ τὴν βίαιότητος. Βιάζεται δὲ ὁ Κάρολος ν' ἀπελθῇ ταχέως ἐκ τοῦ Ὀλυροῦ. ἐπειδὴ μέλλει νὰ κατρίκητῃ εἰς ἐκεῖνο τὸ πλάγιον ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, ὅταν ἐπισκεφθῇ τὴν Σκωτίαν.

— Εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείαν διωρίσθη λίγαι, ὁ ὑποναύαρχος Βερνελ' δὲν θέλει δὲ ὑπάγῃ εἰς τὴν ταξιν τοῦ εἰμῆ ἀφ' οὗ ἐπιστρέψῃ εἰς Παρίσιον. ὁ Κόμης Γουλιεμίνωτος, ὅστις περιμένεται κατὰ τὸν ἐρχόμενον Ἰούλιον μῆνα.

— Ἡ τῆς Ἀμβέρτης ἐφημερίς τῆς 7 Μαΐου λέγει τὰ ἐξῆς: Μὰ, ἀναγγελλεται ὅτι ὁ Πριγκιπ Σαξ Κουρβουργος ἐχθρὸν τὸν Δρόον τοῦ Βελγίου με τας ἐξῆς συμφωνίας: — Ὁ Βελγίον νὰ μείνῃ ὁποῖον ἦτο κατὰ τὸ 1790 β, ὁ Βασιλεὺς Γουλιέλμος θέλει ἀπζημιωθῇ διὰ τὴν ἀποσπῆσιν τοῦ Λουξεμβούργου γ, Ὁ Μαΐστρικτον μένει πόλις Πρωσσοαυστριακῇ δ, Ὁ Βασιλεὺς θέλει ἀποζημιωθῇ ὅσαυτ' ἀπὸ τὴν τοῦ Λουξεμβούργου στέρησιν, τὸ ὁποῖον θέ-

λει μένει εἰς ἡμᾶς. ε, Τὸ χρέος μένει προδιωρισμένον, ὡς ἐν τινι τῶν προλαβόντων πρωτοκόλλων ὀρίσθη.

— Ὁ στρατηγὸς Σνιιδέρος, ἀρχηγὸς τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον Γαλλικῶν στρατευμάτων, ἐζήτησε διὰ τὸ φιλάσθενόν του νὰ μετακαλεσθῇ. Λέγεται δὲ ὅτι θέλει τὸν διαδεχθῇ ὁ στρατηγὸς Τριζελος. (Γαλλ. Ταχυδρ.)

— Ἡ τῆς Λειψίας Ἐφημερίς περιέχει τὰ ἐξῆς ἐκ Κοιτίβιγγης ἀπὸ 15 Ἀπριλίου: — “Κατὰ τὰ ἐκ Πετροπόλεως γράμματα, ὅλα τὰ πρόχειρα στρατεύματα τὰ κατὰ τὰ δυτικὰ μέρη τῆς Ῥωσίας εὐρισκόμενα μέλλουν νὰ συναβρυσθῶσιν εἰς τὸ Βιτέσκον, διὰ νὰ συγκροτήσωσιν ἐκεῖ σημαντικὸν στράτευμα ἐφεδρείας. Τῷ δὲ σώματος τούτου ἀνώτερος ἀρχηγὸς διωρίσθη ὁ τοῦ πεζοῦ στρατηγὸς Κέμης Τολστοῖ.”

(Καθολ. Ἐφημ.)

Ἐκ Βιέννης, 30 Ἀπριλίου.

Οἱ στρατιῶται τοῦ σώματος τοῦ Δεβνίκεου ἐφέρθησαν κατὰ τμήματα εἰς τὴν Τρανσυλβανίαν καὶ τὴν Μοραβίαν. Ὁ δὲ στρατηγὸς Δεβνίκευ καὶ οἱ πλειότεροι ἀξιωματικοὶ του θέλουν κατοικήσει εἰς Λουβιάναν. “Ὅλοι οἱ εἰς τὸ σῶμα ἐκεῖνο ἀνήκοντες στρατιωτικοὶ θέλουν χορηγεῖσθαι τὰ ἐπιτήδεια δι' ἐξόδον τῆς Αὐστρίας, ἀλλ' αὐτὰ θέλουν πληρωθῇ ὑπερῶς ἐκ τῆς Ῥωσίας.”

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ,

Καταστημένον εἰς τοὺς Παρισίους ἀπὸ τὴν Φιλελληνικὴν Ἑτερίαν ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν τοῦ Κόμητος Λαστεὺρῃ.

Ἡ φιλελληνικὴ εἰαίρια τῶν Παρισίων, κατὰ τὴν πρότασίν μου νὰ καταστήτῃ εἰς ταύτην τὴν πόλιν Λύκειον, εἰς τὸ ὁποῖον τὰ Ἑλληνικὰ μεράκια νὰ λαμβάνωσιν ἐπιστημονικὴν καὶ φιλολογικὴν παιδείαν, ἱκανὴν νὰ μορφώτῃ ἄνδρας, δυνατοὺς νὰ ὑψώσωσι τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸν αὐτὸν πολιτισμὸν τῆς Εὐρώπης, ἔκρινε καλὸν νὰ παραδώσῃ ὅλος διόλου εἰς τὴν φροντίδα καὶ ζήλῳ μου, τὸν ὀργανισμὸν, τὴν διοίκησιν καὶ τὴν ἐπιστάσιν τούτου τοῦ καταστήματος.

Μολὺς τὸ κατάστημα ἤρχισε πρὸ ὀκτὼ μηνῶν, καὶ οἱ ἐξ μαθητευόμενοι νέοι Ἕλληνες ἐπροχώρησαν ἄρκετὰ εἰς τὴν ἀρχαίαν καὶ νεωτέραν Ἑλληνικὴν γλῶτταν, τὴν Ἱστορίαν, τὴν Γεωγραφίαν, τὰ Μαθηματικὰ καὶ εἰς τὴν Γαλλικὴν καὶ Ἀγγλικὴν γλῶτταν. Ἐλαβαν ἀκόμη τινὰς γνώσεις τῆς Φυσικῆς Ἱστορίας, τῆς Ἱχθυογραφίας καὶ τῆς Φωνικῆς Μουσικῆς. Τρεῖς ἀπὸ τούτων ἐκείνων ἐκρίθησαν ἤδη ἱκανοὶ ν' ἀκολουθῶσι τὰ δημόσια μαθήματα τῆς Μαθηματικῆς, Φυσικῆς, Χημείας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Φιλολογίας. Ἐφροντίσθη μάλιστα ἡ ἡθικὴ τῶν ἀνατροφῇ εἰς τρέπον, ὅστις μὰς δίδει ἀποδείξει, εὐλόγους, ὅτι ἐκέρθησαν πολὺ καὶ εἰς τοῦτο. Ἀνεπαύχῃ ὁμοίως καὶ ἡ φυσικὴ τῶν τοῦ σώματος κατάστασις με παντὸς εἶδους γυμνάσια, καὶ με τοὺς διαιτητικὸν κανόνας, εἰς τοὺς ὁποῖους ὑπόκειται. Ὁ καθ' αὐτὸ σκοπὸς τῆς κυδερνήτεως τοῦ ἐπιστάτου εἶναι νὰ μορφώτῃ ἄνδρας χρηστῶς, χαλαροῦ σταθεροῦ καὶ στολισμένου με γυμναστικὰ φρονήματα, ἱκανοὺς νὰ παραδώσωσιν εἰς τὴν πατρίδα τῶν ὡς διδάσκαλοι τὰ ἐπιστημονικὰ γνῶσις, καὶ νὰ τὰς ἐφαρμόσωσιν εἰς τὰς χρεῖας τῆς.